

רשומות

ספר החוקים

20 באפריל 1973

695

י"ת בניסן תשל"ג

126	חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 10), תשל"ג-1973
141	חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 11), תשל"ג-1973
142	חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 12), תשל"ג-1973
142	חוק ניירות ערך (תיקון מס' 3), תשל"ג-1973
143	חוק לתיקון פקודת החוק הפלילי (מס' 35), תשל"ג-1973
147	חוק מס שירותים (מוסדות בנקאיים וחברות ביטוח), תשל"ג-1973
148	חוק ההגבלים העסקיים (תיקון מס' 4), תשל"ג-1973

חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 10), תשל"ג-1973*

1. בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח-1968 (להלן - החוק העיקרי), בכל מקום, במקום "בעל" יבוא "בן-זוג".

שינוי מובה

2. בסעיף 1 לחוק העיקרי -

תיקון סעיף 1

(1) אחרי הגדרת "מדד" יבוא:

"השכר הממוצע", לשנת כספים פלונית - צירופם של שני אלה:

(1) הממוצע החדשי של השכר הממוצע למשרת שכיר לששת החדשים האחרונים, לפי הנתונים שבידי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה ב-1 במרס שלפני שנת הכספים (בסעיף זה - התקופה הקובעת), שחושב על-פי מדדי השכר והתעסוקה לכלל השכירים במשק (להלן בהגדרה זו - ממוצע השכר);

(2) תוספת לממוצע השכר בשיעור המתאים לשיעור ההעלאה בתוספת היוקר המשתלמת לפי המדד, או לפיצוי בעד התייקרות המשתלם במסגרת הסדר שנערך בין ארגון העובדים המייצג את המספר הגדול ביותר של העובדים במדינה לבין ארגון מעבידים שלדעת השר הוא ארגון יציג ונוגע בדבר, לגבי התקופה שבין תום התקופה הקובעת לבין תחילת כל שנת כספים שלאחר תום התקופה הקובעת;

(2) בהגדרת "תקופת אכשרה", במקום "הרצוף" יבוא "בין שהוא רצוף ובין שאינו רצוף";

(3) אחרי הגדרת "תקופת אכשרה" יבוא:

"עגובה" - אשה נשואה שזה שנתיים נעלמו עקבות בן-זוגה, לרבות אשה שבן זוגה נמצא שלא בהסכמתה תקופה כאמור בחוק-לארץ ולא נשא באותו זמן במוזנותיה.

3. בסעיף 5 לחוק העיקרי -

תיקון סעיף 5

(1) במקום הגדרת "אלמן" יבוא:

"אלמן" - מי שהיה בן-זוגה של המבוטחת בשעת פטירתה שנה אחת לפחות, כל עוד יש עמו ילד או אינו מסוגל לכלכל עצמו או הכנסתו אינה עולה על האמור בלוח ב'; השר רשאי בצו, לאחר התייעצות עם שר האוצר ובאישור ועדת העבודה של הכנסת, להגדיל לענין הגדרה זו את הסכומים שבלוח ב';

(2) במקום הגדרת "ילד" יבוא:

"ילד" - ילד של המבוטח, לרבות נכד שכל פרנסתו על המבוטח, ובלבד שנתמלא בהם אחד מאלה:

(1) לא מלאו להם שמונה-עשרה שנה;

* נתקבל בכנסת ביום ט' בניסן תשל"ג (11 באפריל 1973); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 998, תשל"ב, עמ' 331.
1 ס"ח תשכ"ה, עמ' 108; תשכ"ט, עמ' 76, עמ' 206; תשל"ל, עמ' 58, עמ' 130, עמ' 134; תשל"א, עמ' 128; תשל"ב, עמ' 78, עמ' 86, עמ' 119.

- (2) לא מלאו להם עשרים שנה ועיקר זמנם מוקדש לסיום לימודים במוסד חינוכי על-יסודי;
- (3) לא מלאו להם עשרים ואחת שנה והם בשירות סדיר לפי חוק שירות בטחון, תשי"ט-1959 [נוסח משולב]²;
- (4) אינם מסוגלים לכלכל עצמם ואין להם הכנסה ממקור אחר כדי מחייתם;
- (3) אחרי הגדרת "ילד" יבוא:
 "הכנסה" – כפי שקבע השר בתקנות באישור ועדת העבודה של הכנסת.

4. במקום סעיף 6 לחוק העיקרי יבוא:
 6. נוצרה זכות לקצבה או לתוספת קצבה לפי פרק זה לאחר האחד בחודש, תשולם הקצבה או התוספת כאילו נוצרה הזכות באחד באותו חודש.

החלפת סעיף 6

5. בסעיף 8 לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (ב) יבוא:
 " (ב) סעיף קטן (א) לא יחול על עקרת בית שהיא עגונה."

תיקון סעיף 8

6. במקום סעיף 11 לחוק העיקרי יבוא:

11. (א) מבוטח שהגיע לגיל קצבת זקנה, ישלם לו המוסד, בכפוף לאמור בסעיף קטן (ג), קצבה חדשית לפי השיעור הקבוע בלוח ג' מהשכר הממוצע.

"קצבת זקנה"

(ב) לענין הזכויות לפי סעיפים 11, 12, 12א, 17, 19 ו-20, רואים כמבוטח גם תושב ישראל שהשלים תקופת אכשרה לפי סעיף 15 אף אם לא היה מבוטח לפי סימן ב' ערב הגיעו לגיל המזכה אותו לקצבת זקנה.

(ג) אם לאחר תחילתה של שנת כספים חלה העלאה בתוספת יוקר כתוצאה משינוי המדד, או הושג פיצוי בעד התייקרות לפי כל הסדר אחר שנערך בין ארגון העובדים המייצג את המספר הגדול ביותר של העובדים במדינה לבין ארגון מעבידים שלדעת השר הינו ארגון יציג ונוגע בדבר, או לפי הסכם מכוח סעיף 200 בין ממשלת ישראל לבין המוסד (להעלאה או לפיצוי כאמור ייקרא להלן "פיצוי"), תוגדל קצבת הזקנה, מיום תחילת הפיצוי, בשיעור השווה לשיעור הגדלת שכר העבודה כתוצאה מתשלום הפיצוי.

(ד) שר העבודה, בהתייעצות עם שר האוצר ובאישור ועדת העבודה של הכנסת, רשאי להגדיל את השיעורים הקבועים בלוח ג'.

(ה) בכפוף לאמור בסעיף 146 יוסיף המוסד לשלם את הקצבה למי שחדל להיות תושב ישראל.

7. בסעיף 12 לחוק העיקרי –

- (1) במקום סעיף קטן (א) (2) יבוא:
 " (2) הסכומים הנקובים בלוח ב' יוגדלו כל שנה החל ב-1 באפריל לפי שיעור השינוי בשכר הממוצע";

² ס"ח תשי"ט, עמ' 286.

(2) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) 'הכנסה', לענין סעיף זה – הכנסה למעט הכנסה שמקורה בקצבה המשלמת מכוח תיקוק, דיני חוץ או הסכם קיבוצי או תרזה עבודה, בין שנערכו בישראל בין שנערכו בחוץ לארץ."

8. בסעיף 12א לחוק העיקרי, בסופו יבוא "אולם רשאי המבוטח לוותר על קצבה זו לתקופה שביקש". תיקון סעיף 12א

9. במקום סעיף 15 לחוק העיקרי יבוא:

"תקופת אכשרה 15. (א) תקופת האכשרה המזכה לקצבת זקנה היא אחת מאלה:

(1) 60 חדשים רצופים שבהם היה אדם מבוטח תוך עשר השנים האחרונות שקדמו לגיל המזכה אותו בקצבת הזקנה;

(2) 144 חדשים שבהם היה אדם מבוטח, בין שתקופה זו רצופה ובין שאינה רצופה;

(3) לא פחות מ-60 חדשים, אף אם הם בלתי רצופים, שבהם היה אדם מבוטח, ובלבד שמספרם אינו פחות ממספר החדשים שבהם לא היה מבוטח מחמת היותו עקרת בית, אלמנה לפי סעיף 9 או מי שהדל להיות תושב ישראל.

(ב) אשה מבוטחת לא תזדקק לתקופת אכשרה לפי סעיף קטן (א) אם נתקיים בה אחד מאלה:

(1) היא גרושה, אלמנה או עגונה;

(2) היא לא נשואה, ונעשתה תושבת ישראל מכוח כניסתה לישראל, ובאותו זמן היתה בת חמישים וחמש ומעלה;

(3) בן-זוגה אינו מבוטח."

10. סעיף 16 לחוק העיקרי – בטל. ביטול סעיף 16

11. בסעיף 17 לחוק העיקרי –

(1) בפסקה (1), (ג), במקום "בפרט 2" יבוא "בפרט 1";

(2) בפסקה (2), המלים "שלא משתלמת בעדו קצבת לפי פרק ה'" – יימחקו;

(3) במקום פסקה (3) יבוא:

"(3) מי שהוא בן-זוגה של מבוטחת שנה אחת לפחות ונתקיים בו אחד מאלה:

(א) הוא אינו מסוגל לכלכל עצמו;

(ב) מלאו לו 65 שנים;

(ג) מלאו לו 50 שנה והכנסתו אינה עולה על הסכום הנקוב בפרט 1 ללוח ב' או על כל סכום אחר שהשר קבע בצו לאחר התייעצות בשר האוצר ובאישור ועדת העבודה של הכנסת."

12. אחרי סעיף 17 לחוק העיקרי יבוא:

17א. זכאי אדם לתוספת תלויים בעד בן-זוגו, רשאי המוסד לשלם במי-תשלום לבן-זוג במישרין שרין את התוספת לבן-הזוג אם בן-הזוג ביקש זאת ולתקופה שביקש". חוספת סעיף 17א

13. בסעיף 19 לחוק העיקרי –

תיקון סעיף 19

- (1) האמור בסעיף יטומן (א), וכו', המלים "שבה שולמו כל זמי הביטוח" – יימחקו, ובמקום "מכות הסעיף האמור" יבוא "מכות סעיף זה";
(2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(ב) מבוטח שהיתה לו הכנסה כאמור במשך תשעה חדשים לפחות מתוך שנה פלוגית יראוהו לענין סעיף זה כאילו היתה לו הכנסתו זו במשך כל השנה.

(ג) על-אף האמור בסעיף קטן (א) יחולו הוראות סעיף זה אף לגבי מי שוויתר על הקצבה כאמור בסעיף 12א."

14. סעיף 20 לחוק העיקרי – בטל.

ביטול סעיף 20א

15. במקום סעיף 21 לחוק העיקרי יבוא:

החלפת סעיף 21

21. (א) נפטר מבוטח, ישלם המוסד קצבת שאירים לפי השיעור הקבוע בלוח ד' מהשכר הממוצע או מענק כאמור בסעיף 23.

(ב) לענין הזכויות לפי סעיף זה וסעיפים 22, 25, 26, 26א ו-29(ב), רואים כמבוטח גם תושב ישראל שהשלים תקופת האכשרה לפי סעיף 22 אף אם לא היה מבוטח בעת שנפטר.

(ג) הוראות סעיף 11 (ג) יחולו גם לגבי העלאת גמלת שאירים, בשינויים המתוייבים.

(ד) שר העבודה, בהתייעצות עם שר האוצר ובאישור ועדת העבודה של הכנסת, רשאי להגדיל את השיעורים הקבועים בלוח ד'."

16. בסעיף 22 לחוק העיקרי –

תיקון סעיף 22

- (1) במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) תקופת האכשרה המזכה לגמלת שאירים לפי סעיף 21 היא אחת מאלה:

(1) 12 החדשים האחרונים לפני תאריך הפטירה;

(2) 24 חדשים, בין שהם רצופים ובין שאינם רצופים, בהמש השנים האחרונות לפני תאריך הפטירה."

- (2) בסעיף קטן (ב), אחרי פסקה (3) יבוא:

"(4) מבוטח שעיקר פרנסתו בן-זוגו או ילדיו היתה עליו;

(5) מבוטח ששאר משאיריו אינו מסוגל לכלכל עצמו – לגבי אותו שאיר."

17. במקום סעיף 23 לחוק העיקרי יבוא:

החלפת סעיף 23

23. (א) אלמנה שלא מלאו לה עדיין ארבעים שנה – ואינה זכאית לקצבה או שפקעה זכותה לקצבה לפי האמור בפרט 3 שבלוח ד' – ישלם לה המוסד מענק בסכום השווה לקצבת שאירים לפי פרט 1 שבלוח ד', כפול שלושים ושש.

(ב) חזרה וגישה אלמנה הזכאית לקצבת שאירים, תפקע זכותה לקצבת שאירים והמוסד ישלם לה מענק בשיעור האמור בסעיף קטן (א).

(ג) דין אלמן לענין סעיף זה כדין אלמנה."

<p>18. אחרי סעיף 23 לחוק העיקרי יבוא: 23א. אלמנה הזכאית לקצבת שאירים, שהיה עמה ילד ואינו עמה עוד – תשולם לה קצבה כאילו היא בת חמישים.”</p>	<p>הוספת סעיף 23א ”אלמנה שהיה עמה ילד”</p>
<p>19. בסעיף 24 לחוק העיקרי, במקום ”המכונז” יבוא ”אדם”, ואחרי ”לפי לוח ד” יבוא ”או לפי סעיף 23”.</p>	<p>תיקון סעיף 24</p>
<p>20. במקום סעיף 25 לחוק העיקרי יבוא: 25. מבוטח שהניח אחריו יותר מאלמנה אחת – תהיה כל אחת מהן זכאית לגמלת שאירים לפי סימן זה כאילו היא אלמנה יחידה.”</p>	<p>החלפת סעיף 25 ”במלה ליותר מאלמנה אחת”</p>
<p>21. סעיף 25א לחוק העיקרי – בטל.</p>	<p>ביטול סעיף 25א</p>
<p>22. אחרי סעיף 26 לחוק העיקרי יבוא: 26א. נפטרה אשתו המבוטחת של אדם והוא חדל להיות מסוגל למלכל עצמו תוך שנה מפטירתה יהיה זכאי לקצבה החל מיום פטירתה כל עוד אינו מסוגל כאמור.</p>	<p>הוספת סעיפים 26א עד 26ב ”קצבה למפרע לאלמן”</p>
<p>26ב. (א) זכאי לקצבת שאירים שנעשה זכאי לקצבת זקנה או זכאי לקצבת זקנה שנעשה זכאי לקצבת שאירים – ישולם לו, בנוסף לקצבת הזקנה, השיעור מקצבת השאירים שנקבע בלוח 17 לשנת הכספים שבה משתלמת קצבת הזקנה, ובלבד שהשלים תקופת אכשרה לפי סעיף 15 (א). (ב) תושב ישראל הזכאי לקצבת שאירים ואינו מבוטח לפי פרק ב, יהיה זכאי לקצבת זקנה בשיעור שאינו פחות מקצבת שאירים אם התמלאו בו התנאים שהיו מזכים מבוטח לקצבת זקנה לפי סעיף 12, ומאותו מועד לא יהיה זכאי לקצבת שאירים, אולם אם חדל להיות זכאי לקצבת זקנה יחודש תשלום קצבת השאירים; לענין סעיף קטן זה, ”קצבת שאירים” – לרבות קצבת תלויים ששיעורה אינו עולה על שיעור קצבת השאירים שהיתה משתלמת לאותו זכאי.</p>	<p>זכאי לקצבת שאירים בגיל קצבת זקנה</p>
<p>(ג) קצבת זקנה לפי סעיף זה תשולם במלואה, על אף האמור בסעיף 181.</p>	
<p>26ג. נפטר אדם שהיתה משתלמת לו או בעדו קצבת זקנה או קצבת שאירים – ישולם לשאיריו סכום השווה לקצבה האחרונה ששולמה לו או בעדו, כפול שש.</p>	<p>השלום במקרה פטירה</p>
<p>26ד. זכאי לקצבת זקנה או לקצבת שאירים, שנפטר לפני ששולמה לו הקצבה, כולה או מקצתה, ישולם חוב הקצבה לשאיריו.”</p>	<p>חוב של קצבה</p>
<p>23. בסעיף 28 לחוק העיקרי, במקום ”לפי פרט 9” יבוא ”לפי פרט 5”.</p>	<p>תיקון סעיף 28</p>
<p>24. בסעיף 31 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א), במקום פסקה (9) יבוא: ”(9) מי ששכרו נקבע בחוק או על-פיו.”</p>	<p>תיקון סעיף 31</p>
<p>25. בסעיף 36 לחוק העיקרי – (1) בפסקה (3), אחרי ”במקום עבודתו טועדים” יבוא ”והתאונה אירעה בקשר לעבודה או עקב סיכוגי המקום או תוך כדי סעדו כאותו מקום ועקב כך”;</p>	<p>תיקון סעיף 36</p>

(2) בפסקה (5), במקום "ובלבד שלא הפסיק את הנסיעה או את ההליכה הפסקה של ממש ולא סטה מהדרך המקובלת" יבוא "ובלבד שלא חלה בהן הפסקה או סטייה של ממש מהדרך המקובלת";
(3) אחרי פסקה (5) יבוא:

"(6) אירעה למכוטח שהוא עובד תוך כדי נסיעתו או הליכתו מהעבודה או ממעונו למקום הבחינה כאמור בסעיף 31(א) או (4) או בהזרה למקום העבודה או למעונו ועקב נסיעתו או הליכתו זו."

תיקון סעיף 37

26. בסעיף 37 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "או (4)" יבוא "(4) או (6)" ובמקום "אם המבוטח הפסיק את הנסיעה או ההליכה הפסקה של ממש או סטה מהדרך המקובלת" יבוא "אם חלה בגסיעה או בהליכה הפסקה או סטייה של ממש מהדרך המקובלת";
(2) בסעיף קטן (ב), אחרי "למעון ילדים" יבוא "או למקום אחר שהשר קבע בתקנות כמקום שבו נמצא ילד לפי הסדר קבע".

הוספת סעיף 63

27. אחרי סעיף 63 לחוק העיקרי יבוא:

63א. על אף האמור בסעיף 63, רשאי השר לקבוע בתקנות, באישור ועדת העבודה של הכנסת, נסיבות שלפיהן תובא בחשבון לצורך הגדלת דרגת הנכות אף נכות קודמת כתוצאה מפגיעה בעבודה אשר בשלה שולמה או משתלמת גמלה לפי סימן זה, אם עקב האופי המצטבר של הנכויות נפגע במידה ניכרת כושר השתכרותו של הנכה.

"התחשבות
בדרגת נכות

תיקון סעיף 64

28. בסעיף 64 לחוק העיקרי, במקום "לפני בית הדין לערעורים שלפי סעיף 224" יבוא "לפני בית הדין הארצי כמשמעותו בחוק בית-הדין לעבודה, תשכ"ט-1969".

תיקון סעיף 66

29. (א) בסעיף 66 לחוק העיקרי –

(1) בכותרת השוליים, במקום "24%" יבוא "19%";
(2) בסעיף קטן (א), במקום "מ-25%" יבוא "מ-20%";
(3) במקום סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ג) נקבעה דרגת נכות כאמור בסעיף קטן (א) למועד שאחרי 31 במרס שלאחר שנת הלוח שבה אירעה הפגיעה בעבודה, יוגדלו דמי הפגיעה המשמשים יסוד לחישוב המענק באופן יחסי לשיעור העליה בשכר הממוצע, ובלבד שדמי הפגיעה לא יוגדלו מעל המקסימום ליום הנקוב בלוח ה', כפול שבע."

(ב) אין בהוראות סעיף זה כדי לזכות בקצבה נכה שלפני תחילתו של הסעיף נקבעה לו דרגת נכות המזכה למענק, אלא אם הוגדלה דרגת הנכות לאחר תחילת הסעיף עד כדי לזכותו בקצבה.

תיקון סעיף 67

30. בסעיף 67 לחוק העיקרי, סעיף קטן (ב) – בטל, והסימון (א) – ימחק.

תיקון סעיף 68

31. בסעיף 68 לחוק העיקרי –

(1) בכותרת השוליים, במקום "25%" יבוא "20%";
(2) במקום "מ-25%", פעמיים, יבוא "מ-20%".

3 ס"ה תשכ"ט, עמ' 70.

- הוספת סעיף 68 ב. 32. אחרי סעיף 68א לחוק העיקרי יבוא:
- 68ב. (א) קצבת הנכות תשתנה כל שנה ב־1 באפריל לפי שיעור התנודות של השכר הממוצע, ובלבד שהקצבה לא תעלה על המקסימום ליום הקבוע בלוח ה', כפול שלושים.
- (ב) לגבי פגיעה בעבודה שאירעה בשנת 1973 או לאחריה, קצבת הנכות תשתנה לראשונה כאמור ב־1 באפריל שלאחר השנה שבה אירעה הפגיעה בעבודה.
- (ג) הוראות סעיף 11 (ג) יחולו גם לגבי העלאת קצבת הנכות, בשינויים המחוייבים; ההעלאה מכוח סעיף קטן זה תעמוד בתקפה עד 31 במרס שלאחריה.
- היקון סעיף 69. 33. בסעיף 69 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ג), בסופו יבוא "לענין תשלום קצבה מיוחדת או מענקים לסידורים חד-פעמיים – שניהם ביחד או כל אחד מהם בנפרד".
- הוספת סעיף 73 ב. 34. אחרי סעיף 73א לחוק העיקרי יבוא:
- 73ב. המתייציב בפני רופא או ועדה רפואית לעררים יהיה זכאי להוצאות המחיה והלינה וכן לתמורה בעד הפסד שכר או הכנסה בהתאם לתעריפים שקבע השר בתקנות באישור ועדת העבודה של הכנסת.
- היקון סעיף 74. 35. בסעיף 74 (א) לחוק העיקרי –
- (1) בפסקה (1), המלים "להוציא מי שהיתה לאשתו לאחר הפגיעה" – יימחקו;
- (2) במקום פסקה (5) יבוא:
- "(5) מי שהיה בן-זוגה של המבוטחת בשעת פטירתה, כל עוד יש עמו ילד או אינו מסוגל לכלכל עצמו או הכנסתו אינה עולה על האמור בלוח ב' (להלן – אלמן); השר רשאי לקבוע בצו, לאחר התייעצות עם שר האוצר ובאישור ועדת העבודה של הכנסת, סכומים אחרים לענין הגדרה זו במקום הסכומים שבלוח ב'."
- הוספת סעיף 77א. 36. אחרי סעיף 77 לחוק העיקרי יבוא:
- 77א. מבוטח שהגיש אחריו יותר מאלמנה אחת – תהיה כל אחת מהן זכאית לגמלת תלויים כאילו היא אלמנה יחידה.
- הוספת סעיפים 82 ו-82ב. 37. אחרי סעיף 82א לחוק העיקרי יבוא:
- 82ב. (א) קצבת התלויים תשתנה כל שנה ב־1 באפריל לפי שיעור התנודות של השכר הממוצע, ובלבד שהקצבה לא תעלה על המקסימום ליום הקבוע בלוח ה', כפול שלושים.
- (ב) לגבי פגיעה בעבודה שאירעה בשנת 1973 או לאחריה, קצבת התלויים תשתנה לראשונה כאמור רק ב־1 באפריל שלאחר השנה שבה אירעה הפגיעה בעבודה.
- (ג) הוראות סעיף 11 (ג) יחולו גם לגבי העלאת קצבת התלויים, בשינויים המחוייבים; ההעלאה מכוח סעיף קטן זה תעמוד בתקפה עד 31 במרס שלאחריה.

38. אחרי סעיף 82 לחוק העיקרי יבוא:
- הוספת סעיף 82 "חוב של קצבת תלויים" 82. נפטר זכאי לקצבת תלויים לפני ששולמה לו הקצבה, כולה או מקצתה, ישולם חוב הקצבה לתלויים."
- תיקון סעיף 83 39. בסעיף 83 לחוק העיקרי, במקום "25%" יבוא "20%".
- תיקון סעיף 90 40. בסעיף 90 לחוק העיקרי –
- (1) במקום הגדרת "אלמנה" יבוא:
- "אלמנה" או "אלמן" – כמשמעותם בסעיף 5 או בסעיף 74;
- (2) בהגדרת "יתום", כסופו יבוא "שמשלמת לו או בעדו קצבת שאירים או קצבת תלויים".
- תיקון סעיף 90א 41. בסעיף 90א לחוק העיקרי –
- (1) בפסקה (1), אחרי "לאלמנה" יבוא "או לאלמן";
- (2) בפסקה (2), אחרי "תשלומי דמי מחיה" יבוא "והוצאות אבחון".
- החלפת סעיף 92 42. במקום סעיף 92 לחוק העיקרי יבוא:
92. (א) מבוטחת למענק לידה היא אחת מאלה:
- (1) מבוטחת לפי פרק ב' או אשת מבוטחת לפי פרק ב', אף אם הלידה אירעה מחוץ לישראל;
- (2) עובדת או עובדת עצמאית המועסקת בישראל או אשת עובד או עובד עצמאי המועסק בישראל, אף אם כל אלה אינם תושבי ישראל, ובלבד שהלידה אירעה בישראל.
- (ב) מבוטחת לדמי-לידה היא עובדת או עובדת עצמאית שמלאו לה שמונה-עשרה שנה והיא מועסקת בישראל, ואם היא ומעבידה הם תושבי ישראל וחווה העבודה בקשר בישראל – אף אם היא עובדת מחוץ לישראל."
- תיקון סעיף 94 43. בסעיף 94 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א), אחרי "בשביל" יבוא "ויכול שיינתן באמצעות בית החולים או המוסד הרפואי שבו אוטופה המבוטחת בקשר ללידה".
- תיקון סעיף 98 44. בסעיף 98 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א), במקום "כעובדת" יבוא "לפי שכרה כעובדת", במקום "עצמאית" יבוא "לפי הכנסתה כעובדת עצמאית", ובמקום "אם היתה מבוטחת", בכל מקום בסעיף, יבוא "אם שולמו בעדה דמי ביטוח כאמור".
- הוספת סעיף 103א 45. אחרי סעיף 103 לחוק העיקרי יבוא:
- "סימן ד': תשלום מיוחד
- 103א. אשה המבוטחת לפי סעיף 92 שנפטרה בעת הלידה או תוך שנה מיום הלידה, ישולם בעד היילוד תשלום מיוחד לפי תנאים ושיעורים שייקבעו בחקנות באישור ועדת העבודה של הכנסת."
- ביטול סעיף 107 46. סעיף 107 לחוק העיקרי – בטל.
- הוספת סעיף 109א 47. אחרי סעיף 109 לחוק העיקרי יבוא:
- "שיעורי הקצבה 109א. (א) קצבת המשפחה החדשית תהיה לפי השיעורים שכלוח ח';

- הקצבה תשתנה כל שנה ב־1 באפריל, לפי התנודות בשכר הממוצע, על פי כללי ציגול שייקבעו בתקנות.
- (ב) הוראת סעיף 11 (ג) יחולו גם לגבי העלאת קצבת המשפחה, בשינויים המחוייבים; ההעלאה מכוח סעיף קטן זה תעמוד בתקפה עד 31 במרס שלאחריה.
48. בסעיף 114 לחוק העיקרי, בסופו יבוא "אולם אם נפטר ילד שבעדו שולמה קצבת משפחה, ימשיכו בתשלום הקצבה שלושה חדשים לאחר הפטירה".
- תיקון סעיף 114
49. אחרי סעיף 121 לחוק העיקרי יבוא:
- 121א. נפטר ילד שבעדו שולמה קצבה, ימשיכו בתשלום הקצבה שלושה חדשים לאחר הפטירה.
- הוספת סעיף 121א
50. בסעיף 127 לחוק העיקרי, בהגדרת "דמי אבטלה", במקום "למכונת" יבוא "לזכאי".
- תיקון סעיף 127א
51. בסעיף 127 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א), בסופו יבוא "ועוד לא מלאו לו, בגבר – ששים וחמש שנים, ובאשה – ששים שנה".
- תיקון סעיף 127
52. בסעיף 127 לחוק העיקרי –
- (1) בסעיף קטן (ג) (2), אחרי "ימי שירות סדיר" יבוא "על פי חוק שירות בטחון, תשי"ט–1959 [נוסח משולב];
- (2) סעיף קטן (ד) – בטל.
- תיקון סעיף 127ה
53. בסעיף 127 לחוק העיקרי, במקום פסקה (1) יבוא:
- "(1) הכשרה, השתלמות או הסבה מקצועית לפי הפניה משירות התעסוקה או ממי שאישר לכך שירות התעסוקה (לכל אלה ייקרא להלן – הכשרה מקצועית) – 360 יום";
- תיקון סעיף 127ו
54. בסעיף 127 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ג), במקום "תוך שנה" יבוא "תוך שנים עשר חדשים מהתאריך הקובע".
- תיקון סעיף 127ז
55. בסעיף 127 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ב), במקום "לענין סעיף 127" יבוא "לענין סעיף 127(ב)".
- תיקון סעיף 127ח
56. בסעיף 127 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א), במקום "מהתאריך הקובע" יבוא "מיום הפסקת העבודה".
- תיקון סעיף 127יא
57. בסעיף 127 לחוק העיקרי, במקום "מובטל" יבוא "זכאי".
- תיקון סעיף 127יב
58. בסעיף 127 לחוק העיקרי –
- (1) סעיף קטן (ב) – בטל, והסימון (א) יימחק;
- (2) במקום "השכר החדשי הממוצע במשק בחדשים אפריל עד ספטמבר של השנה שקדמה לתאריך הקובע" יבוא "השכר הממוצע".
- תיקון סעיף 127יט
59. בסעיף 127 לחוק העיקרי, במקום "120 ימים רצופים" יבוא "ארבעה חדשים רצופים".

60. בסעיף 127טז לחוק העיקרי, אחרי "אילו היה מבוטל" יבוא "אך לא יחולו עליו הוראות סעיפים 127 ו-127טז".
- תיקון סעיף 127טז
61. בסעיף 127 יח לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א), במקום "בפרנסת הוריו או אחיו" יבוא "בפרנסת הוריו או שהוא ללא הורים".
- תיקון סעיף 127 יח
62. בסעיף 127 יט לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ב), בסופו יבוא "השר רשאי לקבוע בתקנות כי שיעור נוסף זה יהיה מיועד לפעולות כאמור בסעיף קטן (א) גם לענין סוגים פלונים של זכאים".
- תיקון סעיף 127 יט
63. בסעיף 127 כ לחוק העיקרי, במקום "127 יח (א) ו-127 יט (א) ו-(ב)" יבוא "127 יח (א)",
- תיקון סעיף 127 כ
64. בסעיף 135 לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:
- תיקון סעיף 135
- "(ג) זכות לגמלת כסף לפי חוק זה אינה עוברת בירושה."
65. אחרי סעיף 137 לחוק העיקרי יבוא:
- הוספת סעיף 137א
- 137א. זכאי לקיצבה לפי פרקים ב' או ג', שנפטר בלי שגבה מלוא הקצבה המגיעה לו וכלי שהשאיר אחריו שאירים או תלויים, ישולם למי שיוכיח, להנחת דעתו של המוסד, שסיפק לזכאי בשגה האחרונה לפני הפטירה מצרכים או שירותים שהיו חיוניים לו ולא שולם בעדם, סכום שלא יעלה על סכום הקצבה בעד ששה החדשים האחרונים לפני הפטירה."
- תיקון סעיף 137א
66. בסעיף 139 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ב), במקום "למבוטח" יבוא "לזכאי", ובמקום "מכוח המבוטח" יבוא "מכוח הזכאי".
- תיקון סעיף 139
67. סעיף 141 לחוק העיקרי – בטל.
- ביטול סעיף 141
68. בסעיף 142 לחוק העיקרי –
- תיקון סעיף 142
- (1) ברישה, אחרי "לקבוע בתקנות" יבוא "בין לגבי כל הזכאים ובין לגבי סוגים מהם";
- (2) בפסקה (3), המלים "כדי חמש אגורות" – יימחקו.
69. בסעיף 156 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ב), הסיפה המתחילה במלים "אלא ששיעור דמי הביטוח" – תימחק.
- תיקון סעיף 156
70. בסעיף 157 לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (ד) יבוא:
- תיקון סעיף 157
- "(ד) כל מבוטח לפי פסקה (1) להגדרת מבוטח שבסעיף 127א ישתלמו בעדו דמי ביטוח אבטלה."
71. בסעיף 159 לחוק העיקרי, ברישה, אחרי "שיעורי דמי הביטוח" יבוא "החדשיים".
- תיקון סעיף 159
72. בסעיף 161 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ג) –
- תיקון סעיף 161
- (1) במקום "רשאי המעביד לנכות" יבוא "ינכה המעביד";
- (2) במקום "כאמור בפרטים 1 או 7 בלוח י" יבוא "כאמור בלוח י";
- (3) במקום הסיפה המתחילה במלים "מעביד שלא ניכה" יבוא "המעביד לא

ינכה משכר עובדו את האחוזים האמורים אם מלאו לעובד, בגבר – 65 שנים, ובאשה – 60 שנה, ואם העובד הוא שוטר כמשמעותו בחוק המשטרה (גכים ונספים), תשט"ו–1955⁴, או סוהר כמשמעותו בחוק שירות בתי הסוהר (גכים ונספים), תש"ך–1960⁵ – לא יגובה משכרם האחוזים מהכנסתם שלפיה משלמים דמי ביטוח אבטלה; אולם המעביד יהיה רשאי להפחית, החל מיום כ"ח באדר ב' תשל"ג (1 באפריל 1973), מדמי הביטוח שהוא חייב בהם את הסכומים שהיה מנכה משכרו של העובד אילולא הוראה זו בחוק.

73. בסעיף 167 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א), אחרי "לפי סעיף 157 (א), (ב)" יבוא "ג".

תיקון סעיף 167

74. במקום סעיף 167א לחוק העיקרי יבוא:

החלפת סעיף 167א

"שינוי המקסימום 167א. (א) סכומי המקסימום האמורים בלוח י"א ישתנו כל שנה ביום 1 באפריל החל מ-1 באפריל 1974, באישור ועדת העבודה של הכנסת, לפי התנודות שבין השכר הממוצע של כל שנה לבין השכר הממוצע לגבי שנת הכספים 1970/71 או השכר הממוצע שלפיו הוגדלו לאחרונה סכומי המקסימום, הכל לפי השכר הממוצע המאוחר יותר, ובלבד שלא תובא בחשבון תגודה הפחותה ממאה לירות. (ב) השר יביא לידיעת ועדת העבודה של הכנסת תנודות כאמור בסעיף קטן (א). (ג) השר יפרסם הודעה ברשומות על כל שינוי כאמור בסעיף קטן (א) ולוח י"א ישונה בהתאם לכך."

75. בסעיף 169 לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

תיקון סעיף 169

"(ב) מבוטח החייב בתשלום דמי ביטוח בעד עצמו, ומלאו לו, בגבר – 65 שנים, ובאשה – 60 שנה, וטרם מגיעה לו קצבת זקנה, לא יהיה חייב בתשלום דמי ביטוח לפי סעיף 157 (א) ו-(ד) ו-(2)."

76. במקום סעיף 180 לחוק העיקרי יבוא:

תיקון סעיף 180

180. היה אדם חייב לפי חוק זה ותקנותיו לשלם דמי ביטוח בעד הזולת ולא שילמם, יראו, לענין הזכות לגמלה, כאילו שולמו.

"שמירת זכות לגמלה"

77. בסעיף 181 לחוק העיקרי –

תיקון סעיף 181

(1) בסעיף קטן (ב), אחרי "29" יבוא "90א";

(2) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) לא ייחשב כפיגור לענין סעיף קטן (א) חוב דמי ביטוח שאינו עולה על 500 לירות או על כל סכום אחר שקבע השר בצו לאחר הת- ייעצות בשר האוצר ובאישור ועדת העבודה של הכנסת."

78. בסעיף 183 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ב), פעמיים, במקום "קצין מחוז או ממונה על מחוז" יבוא "פקיד גביה או ממונה על הגביה".

תיקון סעיף 183

4 ס"ח תשט"ו, עמ' 74.
5 ס"ח תש"ך, עמ' 37.

79. בסעיף 190 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א) –
- (1) אחרי "להתקין תקנות" יבוא "באישור ועדת העבודה של הכנסת";
- (2) בספרו יבוא "ובהסכמתו של השר הממונה על ביצוע חוק אחר – אף בסטיה מהוראות אותו חוק".
- תיקון סעיף 190
80. בסעיף 194 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ב), במקום "22 ו-107" יבוא "22".
- תיקון סעיף 194
81. סעיף 195 לחוק העיקרי – בטל.
- ביטול סעיף 195
82. בסעיף 197 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א), במקום "באחד ביולי" יבוא "באחד באפריל".
- תיקון סעיף 197
83. אחרי סעיף 198 לחוק העיקרי יבוא:
- "הודעה ברשומות 198א. על כל שינוי בשכר הממוצע יפרסם השר הודעה ברשומות".
- הוספת סעיף 198א
84. אחרי פרק ט' לחוק העיקרי יבוא:
- "פרק ט': הענקות
- מתן הענק
- 198א. המוסד רשאי לפי שיקול דעתו מטעמי צדק לתת הענקות לאדם על פי כללים ובשיעורים שנקבעו בתקנות באישור ועדת העבודה של הכנסת, כשהביעתו של האדם לגמלה במסגרת ענפי הביטוח אינה מזכה אותו בגלל אחת מאלה:
- (1) אי השלמת תקופת אפשרה לפי סעיפים 15 או 22;
- (2) אי מילוי חובת רישום לפי סעיף 33;
- (3) אי הזדקקות לאשפוז לפי סעיף 94;
- (4) פיגור בתשלום דמי ביטוח לפי סעיפים 98 או 181.
- מימון
- 198ב. ההענקות לפי סעיף 198א ימומנו מחשבון נפרד שיווצר על ידי הפרשה שנוזית של 1% מתקבולי המוסד וממקורות אחרים שהסכימו עליהם המוסד והממשלה (להלן – שיעור ההפרשה).
- שינוי שיעור הפרשה
- 198ג. השר רשאי, בהתייעצות עם שר האוצר ובאישור ועדת העבודה של הכנסת, לשנות בצו את שיעור ההפרשה.
- התחשבות בתקנות בשיעור ההפרשה
- 198ד. השר, בהתקינו תקנות כאמור בסעיף 198א, יביא בחשבון את מקורות המימון לתשלום ההענקות, לאחר שהמוסד ימציא את ההערכה כאמור לקראת יום 1 באפריל בכל שנה".
- הוספת סעיף 200א
85. אחרי סעיף 200 לחוק העיקרי יבוא:
- "ערר
- 200א. (א) אדם הטוען שנמנעה ממנו, שלא בצדק, הטבה, לפי הסכם שנערך לפי סעיף 200, כולה או חלקה, או שקופח בזכויותיו לפי פרק ט' – רשאי לערור על כך לפני ועדת ערר; ההלטתה של הועדה תהיה סופית ותחייב את העורר ואת המוסד.
- (ב) אופן מינוי ועדת הערר והרכבה ייקבעו בתקנות באישור ועדת העבודה של הכנסת.
- (ג) ועדת הערר תקבע את סדרי הדין לפנייה במידה שלא נקבעו בתקנות; היא לא תהיה כפופה לזיכוי ראיות אלא תשקול לפי אומד דעתה את חומר הראיות שהובאו לפנייה".

86. בסעיף 204 לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (ה) יבוא:
 תיקון סעיף 204 א
 "ו) הועדה לביטוח אבטלה רשאית למנות ועדות משנה, מבין חבריה או שלא מבין חבריה, ולהעביר להן מסמכיותיה".
87. בסעיף 206 לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (א) יבוא:
 תיקון סעיף 206
 "א) חברי המינהלה יהיו המנהל הכללי של המוסד (להלן – מנהל המוסד), המשנה והסגנים".
88. בסעיף 208 לחוק העיקרי, במקום "או משנה או סגן" יבוא "משנה וסגנים".
 תיקון סעיף 208
89. בסעיף 209 לחוק העיקרי, המלים "ואת יתר חברי המינהלה" – יימחקו.
 תיקון סעיף 209
90. בסעיף 212 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א), בסופו יבוא "אך רשאית המינהלה בנסיבות מיוחדות באישור המועצה להגיש תקציב לתקופה הקצרה משנה וכן תקציב מילואים (לכל אחד מאלה ייקרא – תקציב)".
 תיקון סעיף 212
91. בסעיף 215 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א) במקום "לפי לוח י"ג" יבוא "לפי יחס שיעורי דמי הביטוח הקבועים בלוח י"ג".
 תיקון סעיף 215
92. בסעיף 233 לחוק העיקרי, אחרי "להגשת תובענות" יבוא "וערעורים".
 תיקון סעיף 233
93. בסעיף 239 לחוק העיקרי –
 תיקון סעיף 239
 (1) בסעיף קטן (א), במקום "1,000 לירות" יבוא "3,000 לירות";
 (2) בסעיף קטן (ב), במקום "50 לירות" יבוא "100 לירות".
94. במקום לוח ב' לחוק העיקרי יבוא:
 תיקון לוח ב'

"לוח ב"

הכנסת מקסימום
 (סעיף 12)

פרט	מספר תלויים	לירות
1	ללא תלויים	6,000
2	1	8,000
3	בעד כל תלוי נוסף	750

95. במקום לוח ג' לחוק העיקרי יבוא:
 החלפת לוח ג'

"לוח ג"

קצבת זקנה
 (סעיף 11)

פרט	מספר התלויים	השיעור
1	ללא תלויים	15.0%
2	1	22.5%
3	2	28.5%
4	3	34.5%
5	4	40.0%
6	בעד כל תלוי נוסף	55.5%

96. במקום לוח ד' לחוק העיקרי יבוא:

החלפת לוח ד'

"לוח ד'

**קצבאות חדשיות לשאירים
(סעיף 21)**

פרט	השאיר	השיעור
1	אלמנה או אלמן שהם בני חמישים ומעלה	15.0%
2	אלמנה או אלמן שהם בני ארבעים ומעלה ועדיין אינם בני חמישים	11.3%
3	אלמנה או אלמן שערב פטירתו של המבוטח לא היו מסוגלים לכלכל עצמם מעבודה – כל זמן שאין הם מסוגלים כאמור, אף אם אינם בני חמישים	15.0%
4	אלמנה או אלמן שעמם ילדים, יהא גילם אשר יהא – כל זמן שהילדים עמם ותוספת ילדים – (1) לילד אחד (2) לשני ילדים (3) לשלושה ילדים (4) לארבעה ילדים (5) לכל ילד נוסף מעל ארבעה ילדים	15.0%
5	ילדים שהגיה אחריו המבוטח ואין אלמנה או אלמן זכאים לקבל בשבילם תוספת לפי פרט 4 – (1) לילד אחד (2) לשני ילדים (3) לשלושה ילדים (4) לארבעה ילדים (5) לחמישה ילדים (6) לכל ילד נוסף מעל לחמישה ילדים	15.0% 22.5% 28.5% 34.5% 40.0% 55.5%

97. אחרי לוח ד' לחוק העיקרי יבוא:

הוספת לוח ד'

"לוח ד'

**קצבת שאירים נוספת לקצבת זקנה
(סעיף 26ב(א))**

פרט	שנת הכספים שבה משתלמת קצבת הזקנה	השיעור מקצבת השאירים
1	1973	25%
2	1974 ולאחריה	50%

תיקון לוח טו

98. בלוח טו לחוק העיקרי -

- (1) במקום הגדרת "השכר הממוצע במשק" יבוא:
 "השכר היומי הממוצע במשק" - השכר הממוצע מחולק ב-25;
 (2) בהגדרת "מקסימום", במקום "הכנסת" יבוא "החלק ה-25 מהכנסת";
 (3) בפרטים 1 עד 4, בכל מקום בו כתוב "השכר הממוצע" יבוא "השכר היומי הממוצע במשק".

החלפת לוח יז

99. במקום לוח יז לחוק העיקרי יבוא:

"לוח י"

שיעורי דמי ביטוח
(סעיפים 159, 160, 161 ו-215)

פריט	ענף הביטוח	אחוזים מההכנסה או השכר	הניכוי משכר העובד לענין סעיף 161 (ג) באחוזים
1	זקנה ושאיירים	4.5	1.6
2	אימהות - עובד ועובד עצמאי	0.6	0.3
3	אימהות - מבוטח שאינו עובד ולא עובד עצמאי	0.3	-
4	משפחות מרובות ילדים - עובד	1.0	-
5	משפחות מרובות ילדים - מבוטח אחר	1.5	-
6	נפגעי עבודה	שיעור שנקבע לפי סעיף 160	-
7	ילדי עובדים	1.8	-
8	אבטלה	3.0	1.0
9	נכות	0.5	"-

ביטול לוח י"ג

100. לוח י"ג לחוק העיקרי - בטל.

תיקון חוק מס מקביל

101. בסעיף 13 לחוק מס מקביל, תשל"ג-1973 -

- (1) בסעיף קטן (א), במקום "1,000 לירות" יבוא "3,000 לירות";
 (2) בסעיף קטן (ב), במקום "50 לירות" יבוא "100 לירות".

6 ס"ה תשל"ג, עמ' 88.

102. (א) הוגדלה קצבה או הוערכה מחדש לפי צו מכוח סעיפים 68 או 82, תישמר הזכות להגדלת הקצבה או להערכתה מחדש אף אם נתכעה לאחר פרסומו של חוק זה.
- (ב) סעיף 82 לחוק זה לא יחול לגבי מי שביום פרסום חוק זה היה, בגבר — בן 65 ומעלה, ובאשה — בת 60 ומעלה.
- (ג) מי שביום פרסום חוק זה היה מבוטח לפי החוק העיקרי או תקנות לפיו, לא יחדל להיות מבוטח עקב האמור בסעיף 82 לחוק זה בלבד.
- (ד) בסעיף 168 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א)(5), במקום "ה' בניסן תשל"א (31 במרס 1971)" יבוא "ט"ז בניסן תשל"ב (31 במרס 1972)".
103. (א) תחילתו של סעיף 7(2) לחוק זה ביום כ"ד באדר ב' תשל"ל (1 באפריל 1970).
- (ב) תחילתם של סעיפים 6, 7(1), 15, 32, 37 ו-47 לחוק זה ביום כ"ח באדר ב' תשל"ג (1 באפריל 1973).
- (ג) תחילתו של סעיף 72(1) לחוק זה ביום ז' בטבת תשל"ד (1 בינואר 1974).

יוסף אלמוגי
שר העבודה

גולדה מאיר
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 11), תשל"ג-1973 *

הוספת סעיף
אא103

1. (א) אחרי סעיף 103 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח-1968¹ (להלן — החוק העיקרי), יבוא:

"אם מאמצת
103אא. הוראות סימן זה יחולו — בשינויים המחוייבים ובתיאומים שקבע שר העבודה בתקנות באישור ועדת העבודה של הכנסת — גם על אשה שקיבלה לאימוץ ילד עד גיל עשר; היא תהיה זכאית לסכום השווה לדמי לידה מן היום שבו נתנה הודעה לפקיד סעד כאמור בסעיף 6 לחוק אימוץ ילדים, תש"ך-1960²."

- (ב) תחילתו של סעיף קטן (א) ביום ו' בניסן תשל"א (1 באפריל 1971).

יוסף אלמוגי
שר העבודה

גולדה מאיר
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

¹ נתקבל בכנסת ביום ט' בניסן תשל"ג (11 באפריל 1973); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1013, תשל"ב, עמ' 414.

² ס"ח תשכ"ח, עמ' 108.

³ ס"ח תש"ך, עמ' 96.

חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 12), תשל"ג-1973 *

- 105 סעיף 105 החלפת סעיף 105
1. במקום סעיף 105 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח-1968: (להלן – החוק העיקרי), יבוא:
105. הורה מבוטח זכאי לקצבת משפחה חדשית לפי פרק זה בעד ילדו השלישי ובעד כל ילד נוסף, כל זמן שיש לו שני ילדים בכירים מהם ואם קיימים לפחות באחד ההורים התנאים לזכאות לקצבת משפחה.
- 119 סעיף 119 תיקון סעיף ח'
2. בסעיף 119 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א), במקום "בעד כל ילד משלושת ילדיו הבכירים" יבוא "בעד כל ילד משני ילדיו הבכירים".
- תיקון לוח ט'
3. בלוח ח' לחוק העיקרי², בפרט 1, המלים "(לזכאי לפי סעיף 105 (2))" – יימחקו.
- תיקון לוח ט'
4. בלוח ט' לחוק העיקרי³, פרט 3 – יימחק.
- תחילה
5. תחילתו של חוק זה ביום כ"ג בתשרי תשל"ג (1 באוקטובר 1972).
- הוראות מעבר
6. (א) שוננו שיעורי דמי הביטוח לפי סעיף 159 (ב) לחוק העיקרי בעד קצבת משפחה בעקבות האמור בסעיף 1 בלבד, לא יחולו הוראות סעיף 159 (ג) לחוק העיקרי.
- (ב) זכאי שקיבל קצבה בעד ילדו השלישי לפי תקנה 3א לתקנות הביטוח הלאומי (קצבת ילדי עובדים) (תיקון), תשל"ג-1973⁴, יראו את התשלום כאילו נעשה מכוח חוק זה.

יוסף אלמוגי
שר העבודה

גולדה מאיר
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

¹ נתקבל בכנסת ביום ט' בניסן תשל"ג (11 באפריל 1973); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1022, תשל"ג, עמ' 30.

² ס"ח תשכ"ח, עמ' 108; תשכ"ט, עמ' 130, עמ' 206; תשל"א, עמ' 16, עמ' 58, עמ' 130, עמ' 134; תשל"ב, עמ' 128; תשל"ג, עמ' 86; תשל"ד, עמ' 126, עמ' 141.

³ ק"ת תשל"ב, עמ' 1733.

⁴ ק"ת תשל"ב, עמ' 1733.

⁵ ק"ת 2909, תשל"ג, עמ' 21.

חוק ניירות ערך (תיקון מס' 3), תשל"ג-1973 *

- 3 סעיף 3 תיקון סעיף 3
1. בסעיף 3 לחוק ניירות ערך, תשכ"ח-1968¹, בסעיף קטן (א), במקום "שבעה חברים" יבוא "תשעה חברים".

פנחס ספיר
שר האוצר

גולדה מאיר
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

¹ נתקבל בכנסת ביום ט' בניסן תשל"ג (11 באפריל 1973); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1041, תשל"ג, עמ' 54.

² ס"ח תשכ"ח, עמ' 234; תשכ"ט, עמ' 100; תשל"א, עמ' 12.

חוק לתיקון פקודת החוק הפלילי (מס' 35), תשל"ג-1973*

הוספת סעיף 833

1. בפקודת החוק הפלילי, 1936 (להלן – הפקודה), אחרי סעיף 33 יבוא:

833 א. (א) הנותן לאדם כלים, חמרים, כסף, מידע או כל אמצעי אחר, כשהוא יודע שהדבר עלול לשמש, במישורין או בעקיפין, לביצוע פשע או להקלת ביצועו, דינו – מאסר שלוש שנים.

"כלים, חמרים או אמצעים לביצוע פשע"

(ב) לענין סעיף זה אין נפקא מינה אם הדבר ניתן לצמיתות או לשעה, כתמורה או שלא כתמורה, ואם כוצע פשע ואם לאו.

(ג) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות פרקים ה' או ו', אלא להוסיף עליהן.

ביטול סעיף 89

2. סעיף 89 לפקודה – בטל.

החלפת סעיף 100

3. במקום סעיף 100 לפקודה יבוא:

100. המאיים על אדם בכל דרך שהיא בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו, ברכושו, בשמו הטוב או במרנסתו, שלו או של אדם אחר, בכוונה להפחיד את האדם או להקניטו, דינו – מאסר שלוש שנים.

"איומים"

תיקון סעיף 117

4. בסעיף 117 לפקודה, סעיף קטן (2) – יימחק, וכותרת השוליים תהיה "עדות שקר".

תיקון סעיף 118

5. בסעיף 118 לפקודה, המלים "או מדיח לעדות שקר" – יימחק, ובסופו יבוא "ואם העיד עדות שקר בעד טובת הנאה, דינו – מאסר תשע שנים".

ביטול סעיפים 121 ו-121א

6. סעיפים 121 ו-121א לפקודה – בטלים.

החלפת סעיף 123

7. במקום סעיף 123 לפקודה יבוא:

123. המוסר לשוטט או למי שמוסמך להגיש תביעה פלילית, ידיעה על עבירה כשהוא יודע שהידיעה כוזבת, דינו – מאסר שלוש שנים, ואם העבירה היא פשע – מאסר חמש שנים, ואין נפקא מינה אם הוגשה תביעה פלילית בעקבות הידיעה ואם לאו.

"ידיעות כוזבות"

החלפת סעיף 124

8. במקום סעיף 124 לפקודה יבוא:

124. העושה דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך משפטי או להביא לידי עיוות דין, בין בסיכול הזמנתו של עד, בין בהעלמת ראיות ובין בדרך אחרת, דינו – מאסר שלוש שנים; "הליך משפטי", לענין זה – גם חקירה פלילית והוצאה לפועל של הוראת בית משפט במשמע.

"שיבוש עשיית משפט"

הוספת סעיף 124א

9. אחרי סעיף 124 לפקודה יבוא:

124א. (א) המניע אדם או מנסה להניעו, שבחקירה על פי דין ימסור הודעת שקר או לא ימסור הודעה, או יחזור בו מהודעה שמסר, דינו – מאסר חמש שנים.

"השפעה והסדרה בקשר לעדות ולחקירה"

(ב) המניע או מנסה להניע כאמור בסעיף קטן (א) בדרך של מרמה, הטעיה, כוח, איומים, הפחדה, מתן טובת הנאה או כל אמצעי פסול אחר, דינו – מאסר שבע שנים.

* במקבל בכנסת ביום ט' בניסן תשל"ג (11 באפריל 1973); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1020 ו-1021, תשל"ג, עמ' 10 ועמ' 20.
1 ע"ד 1936, תוס' 1, עמ' 263.

(ג) המניע אדם או מנסה להניעו שבהליך משפטי יעיד עדות שקר, או לא יעיד, או יחזור בו מעדות או מהודעה שמסר, דינו – מאסר שבע שנים.

(ד) המניע או מנסה להניע כאמור בסעיף קטן (ג) בדרך של מרמה, הטעיה, כוזב, איומים, הפחדה, מתן טובת הנאה או כל אמצעי פסול אחר, דינו – מאסר תשע שנים.

(ה) המטריד אדם בנוגע להודעה שמסר האדם, או עומד למסור, בחקירה על פי דין, או בנוגע לעדות שמסר האדם, או עומד למסור, בהליך משפטי, דינו – מאסר שלוש שנים.

(ו) סעיפים קטנים (א) ו-(ג) לא יחולו על מעשה הבא להעמיד אדם על זכותו כדין להימנע מעדות או ממסירת הודעה, או על מעשה הנעשה כדין במהלכם של משפט או חקירה; באישום על מניעת הודעה או עדות או על חזרה מהודעה או מעדות לפי סעיפים קטנים (א) ו-(ג) תהיה לבאשם הגנה אם יוכיח שעשה זאת למען גילוי האמת או מניעת שקר.

החלפת סעיף 129

10. במקום סעיף 129 לפקודה יבוא:

129. (א) המקבל או מנסה לקבל טובת הנאה לעצמו או לזולתו בעד אי-גילוי או כיסוי של מעשה עוון או פשע או של כל ידיעה בניגע למעשה כאמור, דינו – מאסר שלוש שנים.

"העלמת עבירות

(ב) המקבל או מנסה לקבל טובת הנאה לעצמו או לזולתו על מנת שלא ימסור עדות בחקירה על פי דין או במשפט, דינו – מאסר חמש שנים.

הוספת סעיף 131א

11. אחרי סעיף 131 לפקודה יבוא:

131א. (א) הנושא נשק, או הנושא ללא הסבר סביר כלי או חומר פוגעניים אחרים, בבנין של בית משפט או בית דין, או במקום אחר שבו מתקיימים הליכים משפטיים, דינו – מאסר שנתיים.

"איסור נשיאת נשק בבית משפט

(ב) סעיף זה אינו חל –

(1) על שוטר, או על מי שקיבל מרשות מוסמכת לפי חוק כלי ירייה, תש"ט-1949,² או ממנהל בתי המשפט או מטעמו היתר לשאת את הנשק או הכלי או החומר באותו בנין או מקום;

(2) בבית דין צבאי או בבית משפט צבאי כמשמעותם בחוק השיפוט הצבאי, תש"ז-1955,³ במקום אחר שבו מתקיים הליך שיפוטי לפי החוק האמור, או בבית דין צבאי לעבירות תנועה כמשמעותו בתקנות-שעת-חירום (עבירות תנועה – דין חיילים), תש"ט-1949,⁴ – על מי שהותר לו הדבר לפי פקודות הצבא כמשמעותן בחוק השיפוט הצבאי, תש"ו-1955.

תיקון סעיף 152

12. בסעיף 152 לפקודה, בסעיף קטן (1), הקטע המתחיל במלים "בוצע אינוס" ומסתיים במלים "מאסר עשרים שנה" – יימחק.

² ס"ה תש"ט, עמ' 143.

³ ס"ח תש"ו, עמ' 171.

⁴ ס"ה תשי"ט, עמ' 300.

13. אחרי סעיף 154 לפקודה יבוא:

"גסיבות מחמירות 154א. נעברה עבירה על סעיפים 152(1) או 154 –

(1) כשהעברייין נושא נשק חם או קר, דינו – מאסר עשרים שנה;

(2) כשהיו נוכחים שניים או יותר שחברו יחד לביצוע המעשה בידי אחד או אחדים מהם, דינו של כל אחד מהם – מאסר עשרים שנה."

14. בסעיף 249 לפקודה, במקום "מאסר שנה אחת" יבוא "מאסר שנתיים", והסיפה החל במלים "או לקנס" – תימחק.

15. בסעיף 251 לפקודה –

(1) כותרת השוליים תהיה "תקיפות שונות";

(2) סעיף קטן (ג) – יימחק;

(3) בסיפה, במקום "שנתיים ימים" יבוא "שלוש שנים".

16. אחרי סעיף 251 לפקודה יבוא:

"חבלות ותקיפות 251א. (א) נעברה עבירה על אחד הסעיפים 157, 238 ו-241(א) כש- העברייין נושא נשק חם או קר, דינו – כפל העונש הקבוע לעבירה.

(ב) בעבירה על אחד הסעיפים 157, 238, 241(א) ו-249 עד 251 כשהיו נוכחים שניים או יותר שחברו יחד לביצוע המעשה בידי אחד או אחדים מהם, דינו של כל אחד מהם – כפל העונש הקבוע לעבירה."

17. בסעיף 295 לפקודה –

(1) בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), במקום "בנין, אוהל או ספינה המשמשים מעון לבני אדם או לבני המשמש בית תפילה" יבוא "מקום המשמש למגורי אדם או לתפילה";

(2) בסיפה, אחרי "מאסר שבע שנים" יבוא "ואם נעברה העבירה כשהעברייין נושא נשק חם או קר, דינו – כפל העונש האמור".

18. בסעיף 296 לפקודה –

(1) במקום "לתוך בנין, אוהל או ספינה המשמשים מעון לבני אדם או לבני המשמש בית תפילה" יבוא "למקום המשמש למגורי אדם או לתפילה";

(2) בסופו יבוא "ואם נעברה העבירה כשהעברייין נושא נשק חם או קר, דינו – כפל העונש האמור".

19. בכל אחד מן הסעיפים 286, 293, 297 ו-298 לפקודה, בסופו יבוא "ואם נעברה העבירה כשהעברייין נושא נשק חם או קר, דינו – כפל העונש האמור".

20. (א) בחוק לתיקון דיני העונשין (עבירות מרמה, סחיטה ועושיק), תשכ"ג-1963⁵ –

(1) במקום סעיף 11 יבוא:

11. (א) המשתמש שלא כדין בכוח כדי להניע אדם לעשות מעשה או להימנע ממעשה שהוא רשאי לעשותו, דינו – מאסר שבע שנים; הביא השימוש בכוח לידי עשיית המעשה או המחדל, דינו – מאסר תשע שנים.

⁵ ס"ח תשכ"ג, עמ' 130.

(ב) לענין סעיף זה, דיין המאכיל או המשקה סמים או משקאות משכרים כדין המשמש בכוח.;

(2) במקום סעיף 12 יבוא:

12. (א) המאיים על אדם, בכתב או בעל פה, בפגיעה שלא כדין בגופו, בזירתו, ברכושו, בשמו הטוב או בפרנסתו שלו או של אדם אחר, אם לא יעשה מעשה, או אם לא יימנע ממעשה שהוא רשאי לעשותו, דינו – מאסר שלוש שנים; נעשו המעשה או המחלל מפני איום כאמור או תוך כדי האיום, דינו – מאסר תשע שנים.

(ב) לענין סעיף זה, דיין הכותב, החותם, המדפיס, השולח או המביא כתב איום כשהוא יודע תכנו – כדין המאיים.;

(3) אחרי סעיף 20 יבוא:

20א. בית משפט מחוזי הדין בעבירה לפי חוק זה יכול לדון בשופט אחד, אם לא הורה נשיא בית המשפט המחוזי הוראה אחרת.

(ב) בחוק לתיקון דיני העונשין (עבירות זנות), תשכ"ב-1962 –

(1) בסעיף 2 (א), אחרי "שבו היא אושפזה" יבוא "או אם נעברה העבירה לפי פסקאות (2) או (3) כשהעבריינין נושא נשק חם או קר";

(2) סעיף 9 – בטל.

(3) בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, אחרי

סעיף 25 יבוא:

25א. (א) שוטר, או מי שהוסמך לכך מאת שר המשטרה, יהיה רשאי, בלא צו, לערוך חיפוש בגופם ובכליהם של באי בית משפט, בית דין או מקום אחר שבו מתקיימים הליכים משפטיים, אם הדבר דרוש לצורך קיום הוראות סעיף 131א לפקודת החוק הפלילי, 1936.

(ב) מי שעורך חיפוש על פי סעיף קטן (א) יהיו לו הסמכויות הנתונות לשוטר לענין תפיסת חפץ שנתגלה אנב חיפוש.

(ג) מי שמוסמך לערוך חיפוש לפי סעיף קטן (א) רשאי לדרוש שחפץ שאינו דרוש לנושאו אותה שעה לצורך עיסוקו יופקד בידיו כל עוד נושאו נמצא במקום מהמקומות האמורים בסעיף 131א לפקודת החוק הפלילי, 1936.

21. בית משפט מחוזי, הדין בעבירה לפי סעיף 152 (1) (ב), או לפי סעיפים 157 או 238 בנסיבות המתוארות בסעיף 251א, או לפי סעיפים 288 (1) רישוה, 293 או 295 עד 298 לפקודת החוק הפלילי, 1936, יכול לדון בשופט אחד, אם לא הורה נשיא בית המשפט המחוזי הוראה אחרת.

יעקב ש' שפירא
שר המשפטים

גולדה מאיר
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

6 ס"ת תשכ"ב, עמ' 78.

7 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 12, עמ' 284.

חוק מס שירותים (מוסדות בנקאיים וחברות ביטוח), תשל"ג-1973 *

1. בחוק זה –

הגדרות

(1) תהא לכל מונח המשמעות שיש לו בפקודת מס הכנסה¹ (להלן – הפקודה), אם אין בחוק זה הוראה אחרת;

(2) "הכנסה חייבת" – לפני קיזוז הפסדים ולפני ניכוי מס שירותים על פי סעיף 6, למעט הכנסה מדיבידנד שנחקבל ממי ששילם מס שירותים על הכנסה שממנה חולק דיבידנד, אך לרבות הכנסה מריבית או מדיבידנד שלגביה ניתן פטור לפי כל דין;

(3) "הכנסה עבודה" – לרבות קצבה, ולגבי מבטח – גם לרבות 35% מעמלת ביטוח; לענין זה, "עמלת ביטוח" – סכומים ששילם מבטח בשנת המס לסוכן ביטוח והטבות שנתן לו, בין במישרין ובין בעקיפין, כדמי עמלה ותשלומים אחרים כיוצא באלה, לרבות החזר הוצאות;

(4) "מבטח" – כמשמעותו בחוק הפיקוח על עסקי ביטוח, תשי"א-1951², למעט מבטח הפטור ממס על פי סעיף 9 (2) לפקודה;

(5) "מוסד בנקאי" –

(א) חברה או אגודה שיתופית העוסקת בקבלת כספים כחשבון עובר ושב על מנת לשלם מהם לפי דרישה על ידי שיק;

(ב) חברה המשתמשת כדין במלה "בנק" כחלק משמה, למעט חברה ששמה מאזכר חברה או אגודה שיתופית שפסקת משנה (א) חלה עליה;

(ג) מוסד כספי אשר הוראות הנזילות מכוח חוק בנק ישראל, תשי"ד-1954³, חלות עליו;

(6) "מס שירותים" – המס המוטל על פי חוק זה;

(7) "סוכן ביטוח" – כמשמעותו בחוק הפיקוח על עסקי ביטוח, תשי"א-1951.

2. מוסד בנקאי ומבטח יהיו חייבים, בשנת המס 1973, במס שירותים בשיעור של $3\frac{1}{2}\%$ חיוב במס מכל אחת משתי אלה:

(1) הכנסתו החייבת בשנת המס 1973;

(2) הכנסת העבודה ששילם בשנת המס 1973.

דו"ח לענין תשלום מקדמות

3. החייב במס שירותים יגיש, לא יאוחר מ-10 ביוני 1973, דו"ח שבו יפרט את סך כל הכנסת העבודה ששילם בשנת המס 1972; ואם טרם הגיש דו"ח לפי סעיף 131 לפקודה לגבי שנת המס 1972, יפרט גם את הכנסתו החייבת המשוערת לאותה שנה.

מקדמות

4. (א) החייב במס שירותים ישלם ב-10 ביוני, ב-10 בספטמבר וב-10 בדצמבר של שנת 1973 מקדמות, כל אחת מהן בשיעור של 1% מהכנסתו החייבת בשנת המס 1972 ומהכנסת העבודה ששילם באותה שנה.

¹ נתקבל בכנסת ביום ט' בניסן תשל"ג (11 באפריל 1973); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1056, תשל"ג, עמ' 252.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

³ ס"ח תשי"א, עמ' 221.

³ ס"ח תשי"ד, עמ' 192.

(ב) המקדמות יחושבו על פי הדו"ח המוגש לשנת המס 1972 לפי סעיף 131 לפקודה והדו"ח שהוגש על פי סעיף 3; לא הוגשו דו"חות כאמור, רשאי פקיד השומה לקבוע לפי מיטב שפיטתו את המקדמות שעל החייב לשלמן.

(ג) הוגשו הדו"חות כאמור בסעיף קטן (ב) לאחר המועד, יתואמו המקדמות הגותרות על פיהם.

5.	החייב במס שירותים יצרף לדו"ח שהוא מגיש לשנת המס 1973, על פי סעיף 131 לפקודה, דו"ח על הכנסת העבודה ששילם באותה שנה.	דו"ח על תשלום הכנסת עבודה
6.	מס שירותים יוכר כהוצאה לענין תשלום מס הכנסה.	המס יוכר כהוצאה
7.	הוראות הפקודה יחולו על מס שירותים כאילו היה מס הכנסה, והוא כשאין בחוק זה הוראה אחרת.	תחולת הוראות הפקודה
8.	שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו.	ביצוע ותקנות

פנחס ספיר
שר האוצר

גולדה מאיר
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

חוק ההגבלים העסקיים (תיקון מס' 4), תשל"ג-1973 *

1.	בחוק ההגבלים העסקיים, תשי"ט-1959, אחרי סעיף 32 יבוא:	הוספת סעיף 32א
	32א. לא יסרב בעל מונופולין להספקה או לרכישה, או סוכנו, לספק או לרכוש מצרך או שירות שלגביו קיים אותו מונופולין, אלא אם היה הסירוב בהתאם לנוהגי המסחר המקובלים.	"איסור סירוב שירותי"

חיים בר-לב
שר המסחר והתעשייה

גולדה מאיר
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום ט' בניסן תשל"ג (11 באפריל 1973); הצעת החוק ודבריו הסבר פורסמו בה"ח 1040, תשל"ג, עמ' 151.
1 ס"ח תשי"ט, עמ' 152; תשכ"א, עמ' 34; תשכ"ג, עמ' 141; תשל"ב, עמ' 18.